

Draga braćo i sestre!

1. U prolaznosti ovozemaljskoga života danas smo se okupili u našoj prvostolnici da bismo, zajedno s milijunima kršćana diljem svijeta, zastali i oslonili se na neprolazno Božje milosrđe, koje najveći izraz ima u Uskrsnom Kristu. On je Lice milosrđa nebeskoga Oca. Božje milosrđe je put koji sjedinjuje Boga i čovjeka, jer otvara srce nadi da smo ljubljeni zauvijek usprkos ograničenju zbog svoga grijeha (usp. Papa Franjo, Lice milosrđa, br. 1-2).

Dragi hodočasnici na zemaljskom putu, Isus posve razumije ljudski osjećaj zemaljskoga života jer i sam je živio na Zemlji. Iskusio je sudbinu zemaljskoga življenja, a kao najneviniji čovjek podnio je najstrašnju muku. No, on je - za razliku od svih ljudi koji su živjeli prije i poslije njega - prošao svijetom isključivo »čineći dobro i ozdravljajući sve kojima bijaše ovladao đavao« (Dj 10, 38). Naime, Isusov zemaljski hod, bio je, baš kao i naš, prolazan, no po tome što je prolazeći zemljom činio dobro i danomice đavlu, ocu laži, pokazivao da nema šansu za konačnu pobjedu, njegov je zemaljski hod bio i dio vječnosti. On je, naime, pravi Bog i pravi čovjek!

2. Dragi vjernici, nas je danas, u našoj zemaljskoj prolaznosti, ovogodišnja proslava Uskrsa zatekla u teškom razdoblju za Europu. Ovih se dana krvlju nedužnih ispisuje povijest uskrsnoga vremena našega kontinenta, ali i mnogih drugih dijelova svijeta. »U sučeljavanju sa zlom dobivaju se udarci i otvorene rane, osjeća se gubitak snage, javljaju se sumnje i tjeskobe. Ali nas pritom ne smije svladati strah, nego isto stajalište i osjećaji koji su prisutni u Kristovu djelu otkupljenja. Ako se prestrašimo trpljenja i poniženja, dopuštamo se zarobiti, dopuštamo se prevariti da je Božji neprijatelj jači od Boga, zaboravljajući da je Onaj koji je u nama 'moćniji nego onaj koji je u svijetu' (1 Iv 4, 4)« (*Uskrsna poruka 2016.*, 4).

Kao ljudi, kao vjernici, osjećamo bol zbog svake žrtve, i zajedno s cijelom Crkvom ustrajemo u molitvi i zazivima Gospodinu da ojača ojađena srca i obrati srca osoba koje su zaslijepjene okrutnim fundamentalizmom. (usp. Papa Franjo, *Opća audijencija u srijedu, 23. ožujka 2016.*). No, upravo u takvoj današnjici, kad se u glavama ljudi roji bezbroj negativnih misli o crnoj budućnosti, o ugroženoj sigurnosti, o zamagljenoj nadi, dolazi proslava Uskrsa, koja nam iznova otkriva način na koji se može nadvladati svaki, ali baš svaki, negativan predznak naše suvremenosti.

3. Prvotno treba naglasiti ovo: zlo voli velike predstave, pa se pobrinulo da se i Isusova muka i smrt održe kao razularena proslava, da se krvlju izmučena Sina Božjega nahrane oči publike, da se poniženjem Dobroga Pastira zagorče osjećaji duše dotad izgubljenoga stada. Isusova muka bila je manifestacija zla, zla koje je uživalo da javnost svjedoči tobožnjoj snazi Zloga, njegovoj umišljenoj veličini, njegovoj iskompleksiranoj moći za koju se mislilo da je veća od snage Božje ljubavi. Zlo nastrano voli promatrače, voli publiku, voli da se o njemu govori.

Mi danas nećemo i ne želimo u tome sudjelovati. Stoga budimo svjedoci Božjega djelovanja. Svjedočanstvo apostola Ivana i Petra darovano nam je da i mi kao svjedoci uskrsnuća našega vremena uđemo u Isusov grob. Očima vjere spoznajemo: u grobu je tišina. Kružimo pogledom i vidimo: Isusa nema. Očevid se nastavlja: povoji leže na jednoj strani, a ubrus koji je pokrивao glavu malo dalje. Po svetim čitanjima i nama je omogućeno da budemo sudionici najsvetijega očevida u povijesti svijeta, kada je Bog grubo ranjene i rastužene svjedoke muke i smrti, Isusove prijatelje, nježno pripremio da u duši spoznaju: Ustao je od mrtvih! Uskrsno je!

4. Braćo i sestre, volio bih da uočimo sljedeće: Isusovo uskrsnuće upravo time što je u kozmičkim razmjerima donijelo pobjedu nad zlom, time što je čovjeka izbavilo iz ralja grijeha

i vječne smrti, promijenilo je i pojam svjedočenja. Danas slavimo, danas se radujemo, jer smo kao kršćani vjerom u Krista Uskrsloga postali svjedoci, ne snage zla koje je razapelo Isusa, nego živi svjedoci veličine Božje ljubavi kojom je Krist uskrsnuo. Svjedoci smo i prisutnosti dobra u našem životu i snage Božjega milosrđa u našoj sredini. To je naše poslanje u svijetu, koje smo pozvani prihvatiti i obznanjivati.

Draga kršćanska braćo i sestre, ima među nama puno dobra. Božji je Duh na djelu, a Kristovi vjernici spremno i velikodušno surađuju s Božjom milošću. Ova Stepinčeva katedrala svjedoči o divnim susretima čovjeka i Boga, posebno u svetim sakramentima. U ovoj Svetoj godini milosrđa mnoštvo vjernika, među kojima se ističu naši mladi, ovdje postaju dionici Božjeg milosrđa po sakramentu svete ispovijedi. Crkva je stoga i danas u svojim vjericima, u svima koji vjeruju u Krista Uskrsloga, živa svjedokinja Božje prisutnosti i njegove pobjede, ponekad udarana i ranjavana, uštkavana i prokazivana, ali ostaje – svjedokinja Božja na zemlji.

5. Dragi vjernici, postoji okrutna istina: svjedoke ubijaju. Čitava povijest Crkve, krvava je kronologija, počevši od većine apostola, prvih svjedoka uskrsnuća, koji su skončali život u mukama, preko prvih kršćana koji su zvjerski proganjani po mučilištima i arenama, i onih koji su skončavali pod totalitarnim režimima prošloga stoljeća, pa sve do naših dana, kada su upravo kršćani najprogonjeniji vjernici. Nepojmljivo je da se kršćane samo zbog vjere u Krista i danas razapinje!

Ondje, međutim, gdje kršćani ne prolijevaju krv prečesto se razapinju vrjednote koje su niknule iz Kristova križa. Zato se agresivno, pod valutom slobode izražavanja, javno prokazuje svjedoke koji ne kriju svoje kršćansko uvjerenje u politici, kulturi i znanosti. Zato se obiteljima koje svjedoče kršćansku sliku muškarca i žene, oca i majke sa svojom djecom, šalju poruke da su manje poželjni od nekih drugih oblika suživota, kojima se želi predstaviti tzv. novi oblik obiteljskoga života, a mlade vjernike koji svoju pripadnost Kristu žele posvjedočiti okupljanjem na kršćanskim susretima pokušava predstaviti kao nenapredne. Svi su oni svjedoci koji ometaju plan Zloga, i zato nekom smetaju.

6. Moram reći i ovo: čini se da zlu nije problem ako ga se prokazuje, razotkriva, razobličuje – jer sve dok je ono u glavnoj ulozi na pozornici – slavo-dobitno uživa. Zato želi vladati i medijskim svijetom. Problem nastaje kad se počne govoriti o Bogu, njegovoj ljubavi, milosrđu, kada se na zemlji počne očitovati Božja prisutnost u djelima vjernih ljudi!

Evo, na primjer, u našem se društvu već godinama bilježi demografski pad i sve su jače prijetnje opasnog izumiranja stanovništva, što zasigurno nije Božji plan s našim narodom. Hrvatsku napuštaju njezini građani u potrazi za poslom, u želji za preživljavanjem. Velik je broj nezaposlenih. Nadalje, gase se diljem domovine obiteljska poljoprivredna gospodarstva i nikakva novost nije da hrvatsko selo izumire. Čini se kao da ne smeta ako se govori o tim poražavajućim trendovima, kao da se s tim i sličnim poraznim činjenicama olako miri, kao da nekomu odgovara da raste beznađe, da se sve dublje tone, a takvo nakazno mirenje može biti samo plod djelovanja Zloga.

7. Stanje, međutim, postaje posve suprotno kad se pojave prijedlozi rješenja za postojeće probleme. Kako to da nijedna nova ideja nije dobra, kako to da se pojavljuju protivnici novih projekata koji još nisu ni predstavljeni, zašto pravednija raspodjela dobara najednom postaje krimen? I kad se stvaraju uvjeti za napredak, kad se oblikuje snaga za njegovu provedbu, zašto nastaje pogubno usporavanje, najčešće po ideološkom ključu? Upravo je nevjerojatno da se drugdje koriste razne metode da bi se ubrzao društveni napredak, da stagnacija traje što kraće, a u Hrvatskoj postoje snage koje kao da su zadužene i osposobljene samo za usporavanje napretka, kad ga već ne mogu u potpunosti zaustaviti! Zato, ako ne znaju drukčije, pred javnost stavljaju jalove rasprave iz prošlosti, kao da zlo u našoj Domovini želi ostati u glavnoj ulozi, voditi glavnu riječ, hraniti se svjetlima pozornice.

Na tim primjerima dobivamo obrazloženje zašto se Isusova muka i smrt, u režiji zla,

morala dogoditi u buci ulice, a uskrsnuće u skrovitosti groba. Ali ostaje činjenica da se uskrsnuće dogodilo! I zato nas ne čudi - kad netko u svojem životu svjedoči Isusa koji je uskrsnuo, tko Božjim dahom prožima svoje svakodnevno djelovanje: u obitelji, na poslu, bilo gdje u društvu - unaprijed biva osuđen. Međutim, kao kršćane tješi nas da iako svjedoke uskrsnuća omalovažavaju, uštkavaju i ubijaju, oni su ipak pobjednici. Uskrsno svjedočanstvo živi, i mi danas živimo po Uskrsu i od Uskrsa.

8. Dragi vjernici, nalazimo se u Stepinčevoj katedrali. Upravo se u životnom svjedočanstvu blaženog Alojzija Stepinca, i svemu što se događalo nakon njegove smrti, pa sve do danas, može vidjeti kakva je sudbina toga istinskoga svjedoka uskrsnuća. Zašto kardinal Alojzije Stepinac nekome smeta? Komu je njegov lik prijetnja?

Među osporavateljima njegova lika malo tko želi razgovarati o njegovim brojnim konkretnim djelima kojima je Isusu bio sredstvo za spašavanje ljudi. Među osporavateljima malo tko razmišlja o njemu kao čovjeku koji je bezuvjetno vjerovao Bogu i iz te vjere činio velika djela za najugroženije – siromašne, proganjane, potlačene, obespravljene i napose životno ugrožene. Naime, blaženog se Alojzija želi upravo oslikati metodama ideologija zla, nacizma, fašizma, i komunizma, koje su vladale u vremenu u kojem je živio, a s kojima je imao toliko veze koliko je bio primoran djelovati u tom razdoblju svjetske i narodne povijesti. Neki gotovo da žele dovesti stvar do apsurdna, kako bi se pomislilo da su se te ideologije razmahivale zbog njega, a ne da je on nadljudskim naporima nastojao očuvati ljude od njihova zla.

Baš je to, usuđujem se reći, zamka Zloga: neprestano svraćati pozornost na sebe, pa se u svrhu promidžbe samoga zla pokušava koristiti »najsjetliji lik« naše suvremene hrvatske povijesti. No i za našega Blaženika vrijedi ova istina: svjedoka su ubijali, ali njegovo svjedočanstvo vjere u Uskrsloga živi jače nego ikad dosad, što i sam Bog potvrđuje tolikima koji se njemu utječu u svojim potrebama i bivaju uslišani. Stoga tko god želi tragati za istinom, neka samo krene Stepinčevim stopama, neka rekonstruira njegovo zemaljsko hodočašće pa makar vagao svaki njegov izgovoreni glas ili pisano slovo, ali ako slijedi blaženog Alojzija Stepinca jedino može doći do Krista, i to Krista Uskrsloga.

»Blaženi Alojzije ustrajao je - pazeći da se na njemu vidi Kristov lik. Bio je postojan - svjestan da po njegovoj vjernosti jača postojanost braće i sestara u istoj vjeri. Bio je prokušan nevoljom i trpljenjem te je očuvao nadu. A njegova strpljivost naša je sigurnost koju ponovno možemo iščitavati i slijediti, usidreni u dobru. Primjer njegova trpljenja i udaraca koje je primio očituje i kamo vodi odustajanje od dobra. On nas trajno opominje da se ne smije ulaziti u kompromis sa zlom. On nas poziva da je potrebno pročistiti društvo od neistine u raznim oblicima idolopoklonstva, nepoštenja, nepravde i bešćutnosti prema najslabijima« (*Uskrsna poruka 2016., 6*).

9. Danas, svetoj Žrtvi uskrsnici dajte slavu krštenici, jer sa životom smrt se sastavlja čudesna borba nastaje: Vođa živih opet vlada. Ovdje smo sad na vazmenom slavlju, kao pojedinci i kao vjernički narod s Uskrsnim Kristom, da bismo bili uskrsni svjedoci našega doba. Uskrs nas poziva da se trajno odričemo grijeha i zla, da se odlučno opredjeljujemo za dobro, uz cijenu samozataje i žrtve, te neprestano budemo otvoreni za prihvaćanje Božjega milosrđa.

Krista Uskrsloga danas, u Svetoj godini milosrđa, molimo da nam podari snagu za svjedočenje; gdje god da je naše poslanje, molimo ga da na nas izlije hrabrost, postojanost i ustrajnost u življenju i svjedočenju vjere: za naše osobno spasenje i spasenje naših obitelji, za dostojan život hrvatskoga naroda i svega hrvatskoga društva, naše Domovine, Crkve i cijeloga svijeta.

A Tebe, Kraljice neba, molim da u svome radovanju zbog uskrsloga Sina svrneš svoj pogled na nas, i svojim nam zagovorom rasvijetliš put do našega Uskrsa! Dragi braćo i sestre, vama, vašima i svima koji nas prate putem medija od srca želim i čestitam SRETAN USKRS! Amen.